

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2025 r.

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 531 § 3 k.p.k.)

sprawy **A.B.**

skazanego z art. 158 § 3 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 25 kwietnia 2024 r., sygn. II AKa 548/23,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Rybniku

z dnia 6 kwietnia 2023 r., sygn. III K 89/21,

na podstawie art. 432 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. w zw. z art. 531 § 1 zd. drugie i §

3 k.p.k. oraz art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja

1982 r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 17 ust. 3 pkt 2 i § 4 ust. 3 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb

Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy

prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 763) i art.

624 § 1 k.p.k., wobec cofnięcia nadzwyczajnego środka zaskarżenia przez

skazanego

p o s t a n o w i ł:

1. kasację pozostawić bez rozpoznania;

2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy adw. B.K. - Kancelaria Adwokacka w R. - kwotę 1.476,00 zł (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz skazanego A.B.;

3. zwolnić skazanego od wydatków postępowania kasacyjnego i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 12 stycznia 2025 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 16 stycznia 2025 r. (k. 28), skazany A.B. wniósł o umorzenie niniejszej sprawy wskazując na nieporozumienie pomiędzy nim a obrońcą z urzędu polegające na tym, że obrońca bez wiedzy i konsultacji ze skazanym sporządził i wniósł kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 kwietnia 2024 r., sygn. II AKa 548/23, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Rybniku z dnia 6 kwietnia 2023 r., sygn. III K 89/21 na korzyść skazanego. Skazany dodał, że nie zgadza się z decyzją obrońcy. Ponadto żałuje swoich czynów i stara się zachowywać prawidłowo zarówno w warunkach izolacji więziennej, jak i w warunkach wolnościowych w trakcie przerwy w karze.

Zarządzeniem z dnia 29 stycznia 2025 r. (k. 28), zwrócono się do skazanego z prośbą o zajęcie stanowiska w przedmiocie cofnięcia kasacji – czy domaga się on cofnięcia nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Zarządzenie to wykonano w dniu 5 lutego 2025 r. (k. 30).

W odpowiedzi na ww. zarządzenie, skazany w piśmie z dnia 12 lutego 2025 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 17 lutego 2025 r. (k. 32), oświadczył, że domaga się cofnięcia nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Wobec skutecznego cofnięcia kasacji, zgodnie z brzmieniem przepisów art. 432 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. w zw. z art. 531 § 1 zd. drugie i § 3 k.p.k. nadzwyczajny środek zaskarżenia wniesiony przez obrońcę skazanego należało pozostawić bez rozpoznania na posiedzeniu bez udziału stron — wobec złożenia przez skazanego oświadczenia o jego cofnięciu.

Konsekwencją tej decyzji jest również decyzja o zasądzeniu od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy adw. B.K. – Kancelaria Adwokacka w R. – kwoty 1.476,00 zł (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz skazanego

A.B., zgodnie z treścią art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 17 ust. 3 pkt 2 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 763). Jak wskazuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego: „[a]dokat ustanowiony z urzędu zachowuje natomiast prawo domagania się od Skarbu Państwa wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji, jeżeli skarga ta zostanie pozostawiona bez rozpoznania z przyczyn innych niż związane z samym tym pismem, np. z uwagi na nieuiszczenie przez stronę wymaganej opłaty od kasacji czy cofnięcia przez nią tej skargi”, a ostatnia z tych sytuacji (cofnięcie kasacji) miała miejsce w przedmiotowej sprawie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2005 r., IV KK 418/04, OSNwSK 2005/1/387, LEX nr 223047).

Jednocześnie, kierując się względami słuszności, o których stanowi art. 624 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy zwolnił skazanego od wydatków postępowania kasacyjnego i obciążył nimi Skarb Państwa.

[WB]

r.g.